Dosarul nr. 1-970/2024
1-24143811-09-1-16122024

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

18 martie 2025 mun. Bălţi

Judecătoria Bălţi sediul central
Instanța de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Natalia Foma
Grefier Cristina Saracuța

Cu participarea:
Procurorului Rodica Buza
Avocatului Natalia Uncu

În prezența
Inculpatului Iațco Andrei

examinând în şedinţa de judecată publică, în limba română, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuirea lui

Iațco Andrei *****, ***** a.n., originar *****, locatar *****, cetățenia R.Moldova, căsătorit, studii medii de specialitate, ne angajat în cîmpul muncii, anterior ne judecat, IDNP *****,

în săvîrșirea infracţiunii prevăzute de art. 352[1] alin. (1) Cod penal,
termenul de examinare a cauzei 16.12.2024 – 18.03.2025,
procedură de citare legal executată,
cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

Iațco Andrei, acționând cu intenție directă, adică dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, ştiind cu certitudine că, permisul de conducere național seria ***** emis la 19.01.2022 pe numele lui, a fost preschimbat în

permis emis de alte state UE și anume în anul 2022 în România, unde a fost eliberat pe numele ultimului permisul de conducere nr.***** emis la *****, ulterior în luna decembrie 2023 s-a prezentat la Centru Multifuncțional Bălți I.P. «Agenția Servicii Publice», amplasat în mun.Bălți, str.Vasile Alecsandri 8, unde la ghișeul nr.1 specialistului Secției înmatriculare a transportului și calificare a conducătorilor auto din mun.Bălți a depus o cerere, solicitând inițierea procedurii de restabilire a permisului de conducere și eliberarea permisului de conducere provizoriu, prin care a făcut declarații necorespunzătoare adevărului și a reflectat în cerere precum că, a pierdut permisul de conducere emis de autoritățile competente din România pe numele lui, indicând sub propria răspundere că, datele completate în cerere sunt juste. Ulterior, în urma examinării cererii care conține date false înaintate de către Iațco A., ulterior Centru Multifuncțional Bălți I.P. ”Agenția Servicii Publice” a eliberat pe numele ultimului permisul de conducere național nr.***** emis la 12.01.2024, fapt prin care, s-au produs consecințe juridice pentru el.

Astfel, prin acţiunile sale intenţionate Iațco Andrei ***** a săvârşit infracţiunea prevăzută de art.352[1] alin.(1) Cod Penal - falsul în declarații, adică declaraţia necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ competent în vederea producerii unor consecinţe juridice, pentru sine, atunci când, potrivit legii sau împrejurărilor, declarația servește pentru producerea acestor consecințe.

În cadrul ședinței preliminare, inculpatul Iațco Andrei, fiind asistat de avocatul Natalia Uncu a declarat personal că recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecarea cauzei să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care îi sunt cunoscute, le înțelege conținutul, nu are obiecții asupra lor și nu solicită administrarea de noi probe, înaintând instanței un înscris autentic în acest sens.

Procurorul nu a obiectat împotriva judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Instanţa de judecată, studiind cererea inculpatului și audiind poziția lui, susţinută de apărător, ascultând opinia procurorului apărătorului, ținând cont de faptul că din probele administrate la faza de urmărire penală rezultă că fapta inculpatului este stabilită şi denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, dat fiind faptul că rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod procedură penală, or, actele de urmărire penală nu prezintă careva semne că ar putea fi lovite de nulitatea absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conţin careva indicii că în faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalităţii în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile şi libertăţile fundamentale garantate de Convenţia Europeană, deoarece fapta imputată inculpatului a fost just încadrată în conformitate cu dispoziţiile prevăzute în Codul penal, iar participanţii

la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanţe, instanţa de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului şi a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul Iațco Andrei după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 CPP a declarat că, vina sa în comiterea infracțiunii a recunoscut-o integral și se căiește sincer. De asemenea, a relatat că, susține declarațiile date la urmărirea penală și cele descrise în rechizitoriu.

Deși inculpatul Iațco Andrei a recunoscut vina integral, vinovăţia acestuia în şedinţa de judecată a mai fost dovedită şi prin alte probe acceptate de inculpat şi anume:

- informația de la ASP a RM din Direcția premise de conducere sub nr.03/02-12296 din 14.11.2024 prin care infoemează că la data de 12.01.2024 cet. Iațco Andrei, data nașterii *****, număr de identitate *****, domiciliat în *****, de către Secția înmatriculare vehicule și documentare a conducătorilor auto Bălți, i s-a eliberat permis de conducere al Republicii Moldova, totodată, acesta a declarat informație falsă referitoare la pierderea permisului de conducere al Republicii Moldova nr. ***** din 19.01.2022, anterior detinut. Conform notei Ambasadei Republicii Moldova în România nr. ROU/1/462/418 din 02.10.2024, permisul de conducere nr. ***** emis pe numele IAȚCO ANDREI, a fost transmis în adresa Agenției Servicii Publice pe motivul preschimbării pe permis de conducere român (f.d.3);
- informația din Consulatul General al R. Moldova la Iași sub nr. ROU/1/462/418 din 02.10.2024 prin care au fost remise 304 permise de conducere (inclusiv și permisul de conducere pe numele lui Iațco *****) recepționate de la Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor, cu solicitarea de a fi scoase de la evidență, deoarece persoanelor în cauză li s-au eliberat permise de conducere românesc ca urmare a preschimbării (f.d.5);
- documente, care au fost ridicate la data de 04.12.2024 prin proces-verbal de ridicare din Secția înmatriculare a transportului și calificare a conducătorilor auto din mun.Bălți și anume: chestionar pentru obținerea permisului de conducere de la cet. Iațco Andrei *****, ***** a.n. din 26.12.2024, cerere pentru restabilirea permisului de conducere și eliberarea permisului de conducere provizoriu de la cet. Iațco ***** *****, ***** a.n. din 26.12.2024 (f.d.9-11);

Instanţa de judecată consideră că probele administrate în faza de urmărire penală și cercetate în cadrul ședinței de judecată, aceste probe fiind recunoscute și

acceptate de inculpat, confirmă circumstanţele de fapt recunoscute de către acesta, fiind suficiente pentru a dovedi incontestabil că fapta există, aceasta constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.

Astfel, instanţa de judecată încadrează acţiunile inculpatului în baza art. 352[1] alin. (1) Cod Penal și anume - declaraţia necorespunzătoare a adevărului, făcută unui organ competent în vederea producerii unor consecinţe juridice, pentru sine sau pentru o terţă persoană, atunci cînd, potrivit legii sau împrejurărilor, declaraţia serveşte pentru producerea acestor consecinţe.

Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța își întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Prin urmare, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

La fel, în contextul art. 6 al Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura, cauza şi probele pe care se fundamentează acuzația, cât și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin ordonanțele de punere sub învinuire.

În același timp, potrivit prevederilor art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, în dreptul la un proces echitabil se atribuie şi necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

La fel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei, 19 aprilie 1994).

Totodată, instanţa menţionează că în corespundere cu jurisprudenţa CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale din cauza Albert împotriva României din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 § 1 din CEDO, deşi obligă instanţele să îşi motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înţeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, pct. 61).

În acest mod, instanţa de judecată subliniază că şi-a bazat constatările sale pe probele verbale şi în scris prezentate, dar şi în analiza faptului dacă acuzările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „în afara dubiilor rezonabile", or astfel de dovadă poate rezulta din coexistenţa deducerilor suficient de puternice, clare şi concordante sau a similarelor prezumţiei de fapt necombătute, iar adiţional, poate fi luat în consideraţie comportamentul părţilor când sunt obţinute dovezile (hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161).

Conform art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Conform art. 101 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Potrivit art. 385 alin. (1), pct. 1-4 Cod procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta

întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracţiuni.

Conform doctrinei penale – falsul în declarații este fapta persoanei care, în vederea producerii unei consecințe juridice, pentru sine sau pentru altul, face declarații necorespunzătoare adevărului unui organ, atunci când, potrivit legii sau împrejurărilor, declarația făcută servește la producerea acelei consecințe. Întotdeauna declarația necorespunzătoare ia forma unui înscris derivat din declarația falsă.

Importanța acestor declarații se ia în valoare în cazul în care acestea servesc drept mijloc temeinic de probă, așa încât orice declarație consemnată oficial, submină încrederea pe care oamenii o acordă acestui mijloc de probă și asupra activității autorităților respective și a relațiilor sociale în ansamblu. Legiuitorul prevede ca și infracțiune includerea intenționată a unor date incomplete sau false.

Deci, audiind declaraţiile inculpatului, studiind materialele cauzei penale, instanţa de judecată constată vinovăţia lui Iațco Andrei de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 352[1] alin. (1) Cod penal – declaraţia necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ competent în vederea producerii unor consecinţe juridice, pentru sine, atunci când, potrivit legii, declaraţia serveşte pentru producerea acestor consecinţe.

La aprecierea felului şi măsurii de pedeapsă, instanța de judecată se călăuzește de prevederile art.7, 61, 75, 76, 77 din Codul penal şi art. 364[1] din Codul de procedură penală, şi ţine cont de gradul şi pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei, care atenuează sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului.

Potrivit art.61 din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art.75 alin.(1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată tine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Conform art. 76, 77 Cod penal, circumstanțe atenuante s-au stabilit, căința sinceră și recunoașterea vinovăției, or, recunoașterea vinovăției constituie o condiție indispensabilă pentru examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, iar circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Circumstanțe excepționale, care ar determina liberarea de răspundere penală a inculpatului, prevăzute de art. 55 din Codul penal, instanța de judecată nu a stabilit.

Inculpatul Iațco Andrei nu se află la evidența narcologică sau psihiatrică.

Sancțiunea prevăzută la art.352^1 alin.(1) din Codul penal, prevede o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de pînă la 950 unităţi convenţionale sau cu închisoare de pînă la 1 an, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.

La alegerea categoriei de pedeapsă care urmează a fi aplicată inculaptului și stabilirea mărimei acesteia, instanța se va conduce de prevederile art. 80^1 alin.(1) din Codul penal, în conformitate cu care în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În circumstanțele indicate, instanță constată că la caz sânt prezente toate temeiurile de a stabili în privința inculpatului Iațco Andrei, pedeapsa sub formă de amendă, pornind de la limitele prevăzute de norma penală de săvârșirea căreia este găsit vinovat și anume, cu reducerea 1/4 din pedeapsă, în conformitate cu prevederile art.80^1 alin.(1) din Cod penal.

În circumstanțele descrise supra, instanța de judecată, ia în considerație opiniile procurorului și avocatului și, ținând cont de caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, motivul și scopul comiterii infracțiunii, personalitatea inculpatului, influența pedepsei stabilite asupra corectării vinovatului, instanța consideră că realizarea scopului pedepsei penale de reeducare a făptuitorului şi de prevenire a comiterii de către acesta a unor noi infracțiuni poate fi atins prin aplicarea în privința inculpatului Iațco Andrei, a unei pedepse principale sub formă de amendă, pornind de la limitele minime a pedepsei, cu reducerea ei cu 1/4, în conformitate cu art. 80^1 Cod penal, precum și ținând cont de personalitatea acestuia.

Luând în considerație circumstanțele constatate supra, instanță de judecată ajunge la concluzia că inculpatul urmează a fi supus reeducării prin aplicarea în privința sa a pedepsei prevăzută de lege pentru fapta lui imputată și anume instanța reține ca fiind echitabilă și rezonabilă, pedeapsa sub formă de amendă, pornind de la limitele maxime a pedepsei, cu reducerea ei cu 1/4, în conformitate cu art. 80^1

Codul Penal. Astfel, instanța de judecată consideră echitabilă aplicarea pedepsei principale sub formă de amendă în limita minimă prevăzută de legea penală, considerînd echitabilă stabilirea unei pedepse sub amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Conform art. 64 alin. (3^1) din Codul penal, în cazul infracţiunilor uşoare sau mai puţin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Prin urmare, instanța consideră necesar să explice inculpatului dreptul de a achita în 3 zile jumătate din suma amenzii, caz în care hotărîrea va fi considerată executată integral.

Se comunică lui Iațco Andrei că, amenda stabilită urmează a fi achitată în mod benevol, în termen de 30 de zile de la data stabilirii ei, după care să informeze imediat instanţa de judecată despre achitarea amenzii, iar în cazul în care condamnatul nu va achita amenda, în decursul a 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii, documentul executoriu pentru încasarea silită a amenzii se va trimite executorului judecătoresc în a cărui competenţă teritorială, stabilită de camera teritorială a executorilor judecătoreşti, se află domiciliul lui Iațco Andrei.

Se explică lui Iațco Andrei că în conformitate cu prevederile art. 64 alin. (5) Cod penal, în caz de eschivare cu rea-voință de la de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculîndu-se o lună de închisoare pentru 100 unităţi convenţionale.

Potrivit art. 395 alin.(1) lit.5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă.

Drept urmare, ținînd cont de categoria de pedeapsă care urmează a fi aplicată inculpatului, instanţa va dispune până la intrarea în vigoare a sentinţei a aplica faţă de inculpat măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi ţara.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct.13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea ce trebuie să se facă cu corpurile delicte.

În conformitate cu prevederile art. 158 alin. (1) din Codul procedură penală, corpuri delicte sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Totodată, potrivit art. 162 din Codul procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sânt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Ținînd cont de faptul că, inculpatul Iațco Andrei a fost recunoscut vinovat de săvărșirea infracțiunii incriminate, instanța de judecată consideră necesar ca permis de conducere cu nr. ***** emis la 12.01.2024 pe numele Iațco Andrei, la intrarea sentinței în vigoare, urmează a fi nimicit.

Pentru aceste motive şi în conformitate cu art. 364^1, 384-385, 395, 397 ale Codului de procedură penală, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș te :

Se recunoaște vinovat Iațco Andrei de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 352^1 alin. (1) Cod penal şi în baza acestei legi, i se numește pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Se explică inculpatului Iațco Andrei, că în conformitate cu art. 64 alin. (3^1) Cod penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se comunică lui Iațco Andrei că, amenda stabilită urmează a fi achitată în mod benevol, în termen de 30 de zile de la data stabilirii ei, după care să informeze imediat instanţa de judecată despre achitarea amenzii, iar în cazul în care condamnatul nu va achita amenda, în decursul a 30 de zile de la rămânerea

definitivă a hotărârii, documentul executoriu pentru încasarea silită a amenzii se va trimite executorului judecătoresc în a cărui competenţă teritorială, stabilită de camera teritorială a executorilor judecătoreşti, se află domiciliul lui Iațco Andrei.

Se explică lui Iațco Andrei că în conformitate cu prevederile art. 64 alin. (5) Cod penal, în caz de eschivare cu rea-voință de la de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculîndu-se o lună de închisoare pentru 100 unităţi convenţionale.

Se aplică lui Iațco Andrei măsura preventivă, obligarea de a nu părăsi țara, cu menținerea acesteia până la definitivarea sentinței, după care urmează a fi revocată.

Corpul delict permis de conducere cu nr. ***** emis la 12.01.2024 pe numele Iațco Andrei, la intrarea sentinței în vigoare, urmează a fi nimicit.

Sentinţa poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălţi sediul central.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Natalia Foma**